

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 5C/5/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813204676
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5813204676.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudkyňou JUDr. Gabrielou Kyseľovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a. s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o. so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: Z. N., nar. XX.XX.W., bytom Q., B. č. XXX, zastúpený opatrovníkom Obec Rabča, IČO: 00 314 838, v konaní o zaplatenie sumy 679 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 652,44 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 01.01.2010 zo sumy 637,20 Eur do zaplatenia, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania 182,72 Eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 40,50 Eur a z trov právneho zastúpenia 142,22 Eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka obsiahnutá v článku V.-5 Všeobecných podmienok CETELEM, a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru účinný od 01.01.2009, v spojení so Sadzobníkom poplatkov účinným od 02.02.2009 v časti, pokiaľ upravuje oprávnenie poskytovateľa úveru požadovať od klienta zaplatenie poplatku za zaslanie 1. upomienky 3,32 eura, zaslanie 2. upomienky 6,64 eura a za vstup pohľadávky do vymáhania v sume 16,60 eura je neplatná pre neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou na tunajší súd 28.06.2013 sa žalobca prostredníctvom zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 679 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 637,20 eura od 01.01.2010 do zaplatenia ako aj náhrady trov tohto konania.

Žalobu odôvodnil tým, že dňa 17.02.2009 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 a nasl. Obchodného zákona a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 669,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného nahradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom a to formou 36 mesačných splátok vo výške 31,80 eura, t.j. celkom 1144,80 eura so splatnosťou prvej splátky 15.03.2009. Žalovaný na základe zmluvy prevzal od predajcu tovar krytý spotrebiteľským úverom, čo potvrdil svojím podpisom na úverovej zmluve a

súčasne žiadosťou o financovanie, ktorá je súčasťou úverovej zmluvy, požiadal žalobcu, aby tento uhradil sumu zodpovedajúcu výške poskytovaného úveru na účet predajcu ako kúpnu cenu za prevzatý tovar. Na základe žiadosti o financovanie žalobca uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy bez výhrad súhlasil so Všeobecnými úverovými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len „VÚP“). Žalovaný sa podľa článku III, bodu 4.1 VÚP zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ktoré sa podľa použijú na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere alebo sadzovníka platného v deň čerpania úveru a na splátku príslušnej časti úverovej istiny. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a uhradil len jednu splátku v sume 31,80 eur. Podľa článku V, bod 3 VÚP vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného zmluvnú pokutu 8 % z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní, tiež podľa článku IV, bodu 4.2 v spojení s článkom III, bodu 6.1. VÚP bol žalobca oprávnený odstúpiť od úverovej zmluvy a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia v prípade, ak sa žalovaný dostal do omeškania so splatením viac než dvoch po sebe nasledujúcich splátok alebo jednej splátky dlhšie ako tri mesiace. Žalobca od úverovej zmluvy odstúpil dňa 09.11.2009, pričom odstúpenie nadobudlo účinnosť 31.12.2009 a dlh žalovaného sa stal splatný v celom rozsahu. Žalovaný doposiaľ neuhradil sumu 679 eur, z ktorej 222,60 eura predstavuje dlžné mesačné splátky úveru splatné do odstúpenia od úverovej zmluvy, sumy 414,60 eura predstavujúcu zvyšok dlžnej úverovej istiny nezahrnutej v dlžných mesačných splátkach, sumy 41,80 eura z titulu dlžných zmluvných pokút za omeškanie so splácaním úveru. Okrem toho je žalobca povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania 9 % ročne zo sumy 637,20 od 1.1.2010 do zaplatenia.

V uvedenej veci súd podľa žaloby vydal dňa 10.09.2013 pod č.k. 4Ro/336/2013-12 platobný rozkaz, ktorý z dôvodu, že sa ho nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, bol podľa § 173 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu zrušený uznesením z 29.11.2013 č.k. 4Ro/336/2013-21.

Keďže v priebehu konania sa nepodarilo zistiť miesto súčasného pobytu žalovaného, ktorý sa podľa správy jeho matky zdržiava na neznámej adrese a má hlásený pobyt v Obci Rabča, ktorá zároveň odmietla vykonávať pre žalovaného opatrovníka v tomto konaní s oznámením, že nepozná žiadnu osobu z blízkeho rodinného prostredia, ktorá by ho zastupovala v konaní, súd mu na ochranu práv a právom chránených záujmov, uznesením z 04.03.2014 č.k. 5C/5/2014 ustanovil podľa § 29 ods. 1, 2 a 6 O.s.p. opatrovníka Obec Rabča.

S poukazom na ustanovenie § 115a ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. súd vo veci nenariadil ústne pojednávanie, ale oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku, keďže v danom prípade sa jedná o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.).

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žiadosťou/zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 262439315566669 zo dňa 17.02.2009 vrátane VÚP tvoriacich súčasť uvedenej zmluvy, s odstúpením od úverovej zmluvy č. 42672344769001 z 09.11.2009 doručenom žalovanému 18.11.2009, s potvrdením o poskytnutí/odfinancovaní peňažných prostriedkov žalovanému v celkovej výške 669,-eur, úhradou splátok celkom v sume 31,80 eura, výpisom z úverového účtu žalovaného - čl. 26-28 a sadzovníkom poplatkov žalobcu platným od 2.2.2009 a ostatnými listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav :

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru - ZoSÚ dňa 17.02.2009, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver formou zaplatenia kúpnej ceny ním vymieneného tovaru vo výške 669,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 36-tich mesačných splátkach po 31,80 eura (958,01 Sk) so splatnosťou 1. splátky 15.03.2009. Ročná úroková sadzba úrokov v čase uzavretia zmluvy predstavovala 39 %, RPMN 46,8 % a zmluva obsahuje v zmysle zákona (§ 4 ods. 2 písm. k/ zákona č. 258/2001 Z. z.) aj údaj o priemernej RPMN (34,49 %). Celkové náklady predstavovala suma 475,80 eura (14.333,95 Sk). Tento úver bol poskytnutý žalovanému ako dlžníkovi, žalovaný potvrdil svojim podpisom súhlas s týmto úverom a súčasne sa zaviazal, že uhradí záväzky zo zmluvy vrátane príslušenstva a pre prípad omeškania so splácaním úveru dal súhlas s vykonávaním zrážok z jeho mzdy. Úver bol žalovanému vyplatený

formou zaplataenia kúpnej ceny tovaru na účet predajcu dňa 25.02.2009. Žalovaný na úver uhradil jednu splátku sumou 31,80 eura dňa 16.03.2009, zvyšné splátky neuhradil a dostal sa do omeškania so zaplatením splátky dlhšie ako tri mesiace. Žalobca preto listom z 09.11.2009 odstúpil od úverovej zmluvy postupujúc podľa článku III.-6.1 VÚP v spojení s článkom IV.-4.2., ktorý doručil žalovanému 18.11.2009. Nedeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú VÚP, ktoré v bode V.-16 odkazujú vo veciach neupravených VÚP na primerané použitie ustanovení Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka. Daný úver je nepochybne spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia ZoSÚ, a aj preto vo VÚP prioritne dohodnutá pôsobnosť Obchodného zákonníka na daný vzťah nič nemení na tom, že pri posudzovaní obsahu tohto právneho vzťahu je súd povinný žalovanému vystupujúcemu pri uzavieraní a plnení zmluvy v pozícii spotrebiteľa, poskytnúť ochranu prináležiacu mu z noriem tzv. spotrebiteľského práva.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia ZoSÚ (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Ustanovenie § 53 ods. 4 OZ obsahuje príkladný výpočet ustanovení, ktoré je potrebné považovať za neprijateľné podmienky. Medzi nimi pod písm. k/ sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami také, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Medzi účastníkmi nebolo sporné uzavretie zmluvy a poskytnutie úveru vo výške 669,-eura, na ktorý bolo do momentu odstúpenia od ZoSÚ zaplatené 31,80 eura, ktorá suma bola použitá na úradu jednej splátky. Tiež nebolo sporným, že po odstúpení žalobcu od zmluvy listom z 09.11.2009 podľa čl. III.-6-1 VÚP pre omeškание žalovaného so splácaním úveru (omeškание so zaplatením splátky dlhšie ako tri mesiace), ktoré bolo doručené žalovanému 18.11.2009, tento neuhradil ani jednu splátku. Dlžné splátky do momentu odstúpenia od zmluvy predstavovali sumu 222,60 eura (8 splátok) a po odstúpení od zmluvy sumu 414,60 eura, čo je zvyšných 27 splátok (suma úveru 669,- eura - zaplatená splátka 31,80 = suma dlžných splátok 637,20 eura = 222,60 + 414,60).

Súd v prevažnej časti považoval žalobu za dôvodnú vrátane uplatnenej zmluvnej pokuty uplatnenej žalobcom v sume 15,24 eura z jednotlivých splátok (6 x 2,54 eura, čo je 8 % z 31,80 eura x 6), s ktorých úhradou do momentu odstúpenia od zmluvy bol žalovaný v omeškaní, a ktorý nárok vyplýva z čl. V-5.3 VP v spojení so sadzovníkom poplatkov, a to vo výške 8 % z dlžných splátok, keďže dojednanie o zmluvnej pokute a jej výšku súd považuje za akceptovateľné, vychádzajúc aj z toho, že úvery poskytované nebankovými subjektmi patria medzi viac rizikové, keďže sú poskytované i takým subjektom, ktoré by nespĺňali požiadavky obchodných bánk pre poskytnutie úveru, čo má vplyv aj na výšku primeraného zabezpečenia pre prípad porušenia povinnosti splácať úver v zmysle dojednaných podmienok, ktorý postih má preventívny aj sankčný charakter.

Súd však nepovažoval za dôvodný nárok žalobcu na zaplatenie sumy 26,56 eura (16,60 + 3,32 + 6,64 eura) pozostávajúci z nasledovných položiek, v ktorej časti súd žalobu zamietol.

Posudzujúc zmluvné podmienky, na podklade ktorých si žalobca uplatňoval jednotlivé „sankcie“ súvisiace s omeškaním žalovaného so splácaním úveru z hľadiska toho, či spôsobujú v zmluvnom vzťahu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, súd považoval za nedôvodný žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie poplatku za zaslanie 1. upomienky v sume 3,32 eura a zaslanie 2. upomienky v sume 6,64 eura a poplatok za vstup pohľadávky do vymáhania v sume 16,60 eura. Pokiaľ ide o poplatky za odoslané upomienky, žalobca nepreukázal, že by žalovanému zasielal akékoľvek upomienky. Aj v prípade, že by ich skutočne zaslal, výšku týchto poplatkov a rovnako aj poplatkov za vstup pohľadávky do vymáhania, súd považuje za neprimerane vysoké, pretože v značnom rozsahu presahujú možné náklady (vecné a administratívne) spojené jednak so zasielaním upomienok a so „zahájením - začatím“ vymáhania dlžných splátok. Ich výška v podstate znamená len ďalšiu „sankciu“ v súvislosti s nesplácaním úveru zo strany spotrebiteľa riadne, za ktoré porušenie je už žalovaný postihnutý jednak zákonnou sankciou - úrokom z omeškania a aj zmluvne dohodnutou (a žalobcom uplatnenou a súdom priznanou) sankciou v podobe zmluvnej pokuty označenej žalobcom ako poplatok za omeškanie. Prípadný vznik a výšku vecných nákladov súvisiacich so zasielaním upomienok žalovanému žalobca nijako nepreukázal. V prípade poplatku za vstup pohľadávky do vymáhania v sume 16,60 eura, súdu nie je zrejmé, aké konkrétne vecné alebo administratívne náklady žalobcu mali tak vysoké poplatky kompenzovať, ktoré by mali priamo súvisieť s vymáhaním omeškanej pohľadávky, a ktoré by nemali byť nijakým iným spôsobom žalobcovi nahradené (napríklad v podobe trov konania).

Preto súd považoval zmluvné dojednania uvedené pod IV. výrokovej časti rozsudku, obsiahnuté vo VÚP za neplatné pre ich rozpor s § 54 ods. 1 OZ, ako aj s § 53 ods. 1, 4 a 5 OZ. Preto s poukazom na § 153 ods. 4 O. s. p. aj bez návrhu uviedol vo výroku dané ustanovenie VÚP ako ustanovenie obsahujúce neprijateľnú a z tohto dôvodu neplatnú podmienku. Preto žalobu v časti o zaplatenie 26,56 eura zamietol.

Z priznanej istiny súd priznal žalobcovi voči žalovanému s poukazom na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. zo sumy 637,20 eura (dlžných splátok úveru) uplatnený 9 %-ný ročný úrok z omeškania za obdobie od 01.01.2010 (odo dňa nasledujúceho po nadobudnutí účinnosti odstúpenia od ZoSÚ, ktoré s poukazom na ustanovenie článku V.-5 nastalo ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bolo doručené oznámenie o odstúpení druhej zmluvnej strane, žalovaný prevzal odstúpenie 18.11.2009 a preto sa stalo účinným ku 31.12.2009).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 a v prevažnej miere úspešné žalobcovi priznal proti žalovanému, majúci vo veci len nepatrný úspech ohľadom sumy 25,56 eura, priznal plnú náhradu trov v sume 182,72 eura. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku 40,50 eura a z trov právneho zastúpenia 142,22 eura. Trovy právneho zastúpenia predstavuje odmena za 2 úkony právnej pomoci; 1/ príprava a prevzatie zastúpenia, 2/ písomné podanie žaloby, z toho 2 x 4 x 51,45 eura x 2 = 102,9 eura. K odmene právnej pomoci súd priznal náhradu hotových výdavkov v podobe režijného paušálu 2 x 7,81 eura x 2 = 15,62 eura a uplatnenú 20 % DPH sumou 23,70 eura, spolu 142,22 eura. O trovách konania súd rozhodol podľa § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c) a § 15-16, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2005 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

v platnom znení. Priznané trovy právneho zastúpenia je žalovaný povinný zaplatiť do rúk právneho zástupcu žalobcu s poukazom na ustanovenie § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; (zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien) a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).